

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **D. T.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Dušanem Havlenou
sídlem Nad Vdovečkem 1206, 388 01 Blatná

proti
žalované: **Západočeská univerzita v Plzni**
sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2023, č. j. ZCU 015960/2023,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2023, č. j. ZCU 015960/2023, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí děkana Fakulty elektrotechnické ze dne 20. 6. 2023, č. j. ZCU 013145/2023 o ukončení studia žalobce.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení.
3. Žalobce argumentuje především tím, že nesložení státní závěrečné zkoušky významně ovlivnil jeho psychický stav, když nebyl schopen reprodukovat před komisí své znalosti a v podstatě psychicky zkolaboval z důvodů přetrvávajících panických atak a fobických projevů.
4. Žalobce se domnívá, že byl na zkoušku velmi kvalitně připraven, avšak především v závěru zkoušky již v podstatě nebyl schopen odpovídat na otázky komise, ačkoliv odpovědi znal. Žalobce jako důkaz předložil i lékařskou zprávu Mgr. et Mgr. D. V., která naprosto přesně shrnula jeho aktuální zdravotní stav. Žalobce se domnívá, že složení státní závěrečné zkoušky mělo být přizpůsobeno jeho zdravotnímu stavu.
5. Žalobce kategoricky nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí zejména s tvrzení Informačního a poradenského centra, že nikdy nežádal o evidenci osob se specifickými potřebami. Žalobce naopak navštívil se svojí matkou při zahájení studia proděkanu fakulty a sdělil při tomto jednání své zdravotní potíže, které doložil i lékařskými zprávami. U tohoto jednání byla přítomna i matka žalobce, když dle tvrzení žalobce byl následně za tímto účelem kontaktován ošetřující lékař žalobce a byla dotazován fakultou na zdravotní stav žalobce.
6. Tvrzení žalované, že žalobce nikoho neinformoval o své zdravotní indispozici nemůže dle názoru žalobce obstát. Zásadní je nepochybně zdravotní stav zkoušeného v době vykonání zkoušky a nikoliv skutečnost, že nedal o své indispozici nikomu z komise vědět. Za tímto účelem navrhuje žalobce, aby byl vyhotoven znalecký posudek z oboru psychiatrie, který by přesně určil zdravotní stav žalobce v období od 23.06.2022 tj. prvního termínu státní závěrečné zkoušky do 20.06.2023 tj. posledního termínu státní závěrečné zkoušky. Tímto znaleckým by nepochybně bylo možné prokázat, zda zdravotní stav žalobce umožnil v rozhodné době složení státní zkoušky či nikoliv a případně jaké opatření by bylo nutné přijmout, aby žalovaný mohl řádně ukázat své znalosti zkušební komisi, a nikoliv v podstatě psychicky zkolabovat. Dle názoru žalobce je toto zcela klíčové k tomu, aby měl vůbec šanci státní závěrečnou zkoušku složit, neboť v jeho současném zdravotním stavu by ani několikeré opakování státní závěrečné zkoušky neumožnilo bez ohledu na znalosti její úspěšně složení.
7. Žalobce nesouhlasí se závěry žalovaného uváděné v napadeném rozhodnutí. Žalobce nadále trvá na tom, že žalovaného o svých zdravotních problémech žalovanou informoval. Žalobce v žádném případě nezpochybňuje, že státní závěrečná zkouška se musí konat před komisí a musí být veřejná, avšak nepochybně je nutné zohlednit zdravotní stavu studenta a zajistit takový přístup, aby byl schopen ukázat své znalosti, a nikoliv se v podstatě psychicky zhroutit. To, že nijak žalobce nenapadal rozhodnutí zkušební komise je celkem pochopitelné, byl v takovém špatném psychickém stavu, že nebyl schopen ani žádného odporu, natož zpochybnění závěrů zkušební komise. Již nelze vůbec souhlasit s tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

byl dle tvrzení žalovaného žalobce schopen zkoušku vykonat, když jeden ze dvou předmětů zvládl. Toto je pouze subjektivní tvrzení žalovaného, která vůbec nemá oporu v důkazech a je nutné i na toto tvrzení odpovědět znaleckým posudkem.

8. Žalobce závěrem sděluje, že považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné, žalobce byl na svých právech zkrácen, a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

9. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí o ukončení studia, když zároveň tvrdí, že se žalovaná dostatečně nevypořádala s důvody uváděnými v odvolání. Ve svém odvolání žalobce argumentoval tím, že výsledek státní závěrečné zkoušky ovlivnil jeho psychický stav, přičemž on sám byl subjektivně přesvědčen, že je dostatečně připraven. S tímto tvrzením se žalovaná vypořádala v odůvodnění napadeného rozhodnutí, stejně jako s tvrzeným předpokladem žalobce, že mělo být složení státní závěrečné zkoušky uzpůsobeno jeho zdravotnímu stavu, přičemž na něj v této věci zcela odkazuje.
10. Dále žalobce napadá fakt, že nežádal o evidenci osob se specifickými potřebami. Tuto skutečnost má žalovaná za prokázanou, protože žalobce evidenci skutečně neprochází. Žalobce netvrdí, ani neproazuje, že by skutečně Informační a poradenské centrum (IPC) oslovil, pouze tvrdí, že v předchozím studiu zdravotní potíže s fakultou řešil. Ve studiu, které bylo napadeným rozhodnutím ukončeno, však již nikoho o svém zdravotním stavu neinformoval, žádné úlevy nežádal. K navrženému důkazu znaleckým posudkem z oboru psychiatrie pak žalovaná uvádí, že jej považuje za irelevantní a nadbytečný.
11. K tvrzením žalobce o tom, že se v podstatě psychicky zhroutil, pak žalovaná uvádí, že z vyjádření státní zkušební komise lze považovat za prokázané, že žalobce nevykazoval žádné známky zhroucení, komunikoval, jeden ze dvou předmětů státní závěrečné zkoušky splnil a u druhého sám vyjádřil politování nad slabým výkonem. Na samotném faktu, že žalobce jeden předmět státních závěrečných zkoušek splnil a druhý ne, nelze spatřovat nic subjektivního, to je prostý fakt vyplývající z důkazů. Pokud by snad žalobce byl v takovém stavu, že by nebyl schopen účasti na státní závěrečné zkoušce, mohl se omluvit či situaci jinak adekvátně řešit. Nic takového se nestalo, žalobce se ke zkoušce dostavil, absolvoval ji, avšak s jejím výsledkem následně nebyl spokojen.
12. S ohledem na shora uvedené navrhla žalovaná zamítnutí žaloby.

IV.

Ústní jednání

13. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích včas uplatněných žalobních bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

VI.

Rozhodnutí soudu

15. Žaloba není důvodná.
16. Soud úvodem předesílá, že formulace žalobních bodů v žalobě se z valné většiny shoduje s argumentací, kterou žalobce uplatnil v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Na obsah odvolacích námitek reagovala žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž v této souvislosti soud konstatuje, že žalovaná tak učinila precizním způsobem, když podrobně a pečlivě uvedla logické důvody, jež vyvrátily jednotlivá tvrzení žalobce obsažená v odvolání. Žalované tedy nebylo třeba cokoliv vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“].
17. Nad rámec shora uvedeného soud doplňuje, že ve svých úvahách o žalobní námitce opírající se o tvrzení, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nesprávného vyhodnocení dopadu tvrzeného nepříznivého duševního stavu na složení státní závěrečné zkoušky, vycházel z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, který dovodil (viz rozsudek č. j. 9 As 1/2009 – 141 ze dne 17. 12. 2009), že „klasifikace státní zkoušky je výsledkem hodnocení vědomostí studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá soudnímu přezkumu; soudní přezkum spočívá v přezkumu dodržení podmínek stanovených pro konání státní zkoušky právními či studijními předpisy“. Jinak řečeno, z právě citované úvahy kasačního soudu vyplývá, že student má při účasti na státní závěrečné zkoušce (a při studiu obecně) právo na „spravedlivý proces“.
18. Ve shodě s žalovanou má soud za to, že právo žalobce na řádné zacházení nebylo v průběhu státní závěrečné zkoušky a jí předcházejícího studia nijak dotčeno, resp. žalobce v důsledku své pasivity vyloučil samotnou možnost, aby příslušné mechanismy či garance mající za cíl chránit osoby stížené zdravotní poruchou byly vůbec aktivovány.
19. Pokud žalobce v žalobě argumentuje, že o svém nepříznivém zdravotním žalovanou informoval, pak provedené dokazování toto tvrzení jednoznačně vylučuje. Jak vyplývá z vyjádření samotného žalobce ze dne 25. 8. 2023, které učinil v rámci odvolacího řízení, o žádné úlevy v průběhu posuzovaného studia, jež vyústilo ve státní závěrečnou zkoušku, nežádal, ač mu v tom nic nebránilo. Žalované tedy ani nebyla dána možnost, aby jím tvrzený nepříznivý zdravotní stav v průběhu studia (a státní závěrečné zkoušky) jakkoliv zohlednila. Žalobce opakovaně v průběhu správního řízení, stejně jako v řízení před soudem, uváděl, že o svých zdravotních potížích žalovanou prostřednictvím studijního oddělení informoval v červnu 2019 (tato skutečnost vyplývá i z lékařské zprávy ze dne 26. 1. 2024 provedené k důkazu při soudním jednání), toto tvrzení je však z hlediska posouzení zákonnosti postupu žalované irrelevantní, neboť k popsáným okolnostem došlo ještě před zahájením žalobcova studia, tj. mimo rámec období, na něž dopadají shora popsané garance a vůbec existence právního vztahu mezi žalobce a žalovanou, který je předmětem přezkumu v nyní posuzované věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

20. Za této situace žalobce předstupoval před zkušební komisí v rámci státní závěrečné zkoušky jako osoba bez zdravotních potíží či znevýhodnění, které by komise musela brát v potaz. Zároveň, jak vyplývá z obsahu napadeného rozhodnutí, stejně jako ze správního spisu, žalobce v průběhu zkoušky nejevil příznaky zdravotní poruchy, věcně reagoval na dotazy zkoušejících, o svých případných problémech nikoho při zkoušce neinformoval, ani v tomto směru proto nemohlo dojít k jakémukoliv narušení jeho procesní pozice jakožto účastníka zkoušky.
21. Z právě uvedených rozhodovacích důvodů je zřejmá nadbytečnost dalších důkazních návrhů žalobce (lékařská zpráva ze dne 19. 7. 2023, výslech žalobce a jeho matky, znalecký posudek na zdravotní stav žalobce v období konání státní závěrečné zkoušky), neboť nijak nemohou zpochybnit pasivitu žalobce a nevyužití stanovených mechanismů k zohlednění jeho zdravotního stavu v průběhu studia.
22. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

23. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, rozhodl soud, že právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 17. září 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu